

Ο καλός ο φίλος στην ανάγκη φαίνεται

/ Πεμπτούσια

image not found or type unknown

Κάποτε δυο φίλοι ταξίδευαν. Τα πράγματα ήπιως ήρθαν ανάποδα και έχασαν τον άσος.

- Μη στενοχωριέσαι, είπε ο

νεότερος. Ό,τι και να γίνει είμαστε μαζί, ομάδα... Άλλωστε δε μπορεί, σε λίγο θα βρούμε το μονοπάτι που μας οδηγεί στον κεντρικό δρόμο για την κοντινότερη πόλη.

Τα λόγια του φίλου ήταν παρήγορα αλλά και το σκοτάδι άρχισε να πέφτει πυκνό. Σαν να μην έφταναν οι δυσκολίες τους, σε λίγο, πίσω από μια συστάδα δέντρων παρουσιάστηκε μπροστά τους μια αρκούδα! Ο νεότερος χωρίς δεύτερη κουβέντα εγκατέλειψε τον φίλο του με τη μία και γρήγορα σκαρφάλωσε σ' ένα δέντρο και κρύφτηκε στα πυκνά κλαδιά του. Ο μεγαλύτερος σε ηλικία κατάλαβε πως δεν πρόφτανε πια να φύγει... Έπεσε λοιπόν χάρμω και προσποιήθηκε τον πεθαμένο...

«Σίγουρα οι αρκούδες δεν πειράζουν τους νεκρούς», μονολόγησε με αγωνία, καθώς ούτε κι ο ίδιος θυμόταν από πού είχε ακούσει κάτι τέτοιο. Κράτησε λοιπόν την αναπνοή του, να μην κάνει τον παραμικρό θόρυβο και περίμενε, ενώ τον άσος τον πλησίασε και έτριψε τον κρόκο του αυτιού του με τον μύλο του...
... ο νεότερος τον πλησίασε και έτριψε τον κρόκο του αυτιού του με τον μύλο του...
... ο νεότερος τον πλησίασε και έτριψε τον κρόκο του αυτιού του με τον μύλο του...

ταξιδιώτης μας μάλλον δεν ήταν και πολύ ενδιαφέρων για την αρκούδα. Τελικά τον «εγκατέλειψε» εκεί, στη μέση του δάσους, ενώ ο νεότερος φίλος του όταν την είδε να απομακρύνεται κατέβηκε γρήγορα από το δέντρο.

-Φτηνά τη γλιτώσαμε, αλλά τι σου έλεγε στο αυτί προηγουμένως η αρκούδα;

Ο νεότερος φίλος ρωτούσε με πραγματική περιέργεια αλλά πήρε απάντηση πληρωμένη...

- Να μην ταξιδεύεις με φίλους που την ώρα του κινδύνου σ' αφήνουν στη μέση του δρόμου και σκέφτονται μόνο πώς να σώσουν το τομάρι τους. Αυτά μου είπε, φίλε μου, και στο εξής πολύ θα σκέφτομαι ποιος είναι ο καλός φίλος, **γιατί ο καλός φίλος στην ανάγκη φαίνεται.**

Άκουσε τον μύθο

%arkoyda_mythos%